

at man maa gaae endnu nordligere, og det tror jeg af den Grund, at man netop skal tilveiebringe Betingelsen for, at der kan blive Plads for Sandet, som Skjernaen stadig vil føre med sig, til at bundfælde sig i, uden at beleme Røbet og de Byningsværker, som komme dermed i Forbindelse. Det kan opnaas derved, at man fører Røbet ud fra den Del af Ringkjøbing Fjord, som har tilstrækkelig Dybde til, at der bliver Plads for Sandet; den sydlige Del, som allerede er opfyldt, duer ikke for dette Formaal. Her vil jeg blot sige til, at hvis man omtrent paa samme Maade, som det er lykkedes at konsolidere Havreblen mellem Limfjorden og Vesterhavet ved Thyborønkanalen, vilde forsøge at konsolidere de afstaaende Ender af den Havreble, som danner Grændsen mellem Ringkjøbing Fjord og Vesterhavet, altsaa konsoliderede begge Sider af det nye Udløb paa en saadan Maade, at man kun anvendte det absolut Nødvendige, med andre Ord, byggede et Par svære Høfder af samme Slags som ved Thyborønkanalen, er der Mulighed for, at man kan fremstille for billige Penge Noget, der kan gjøre omtrent samme Nytte som en Havn, nemlig en tilstrækkelig dyb, smal Indseiling til Fjorden. Jeg er enig med det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) i hans Udtalelser igaar, at man med ubetydelig Bekostning kan hjælpe betydeligt paa Thyborønkanalen og benytte den langt mere i samme Diemed som hidtil, nemlig som en Slags Havn, og jeg skulde næsten tro, at man ved en fornuftig Anvendelse af den store Vandmængde, som Skjernaen medfører, kunde tilveiebringe noget lignende Forhold ved Ringkjøbing Fjord, det vil sige: tilveiebringe et seilbart Røb til Fjorden, naar man blot sørgede for strax at faae det saa smalt, som det paa nogen Maade kan være af Hensyn til Besællingen; saa er det muligt, at denne Vandmængde er tilstrækkelig til ved Strømmens Maaht at holde Dybden i et saadant Indløb til Ringkjøbing Fjord paa samme Maade, som det nu holdes af Limfjorden ved Udløbet i Thyborønkanalen. Saa at man ad den Vej for en rimelig Bekostning kunde tilveiebringe Betingelser for, at større Fiskerifartøier kunde faae et nogenlunde bekvemt Tilflugtssted i Ringkjøbing Fjord, ligesom de nu have det eller i alt Fald med en ubetydelig Bekostning vilde kunne faae det ved Thyborønkanalen. Dertil skal jeg indskrænke mig, da jeg ikke tror, at denne Sag kan fremmes noget væsentlig ved Udtalelser ved Finantslovens 2den Behandling. Det er min Overbevisning, at Sagen er til-

strækkelig stor — og det ere maaste Alle enige om — til, at den bør ordnes ved en selvstændig Behandling, og ordnes bør den.

Judenrigsministeren (Singer Slev):

Det første Vædringsforslag, der er stillet til § 26, er Vædringsforslaget Nr. 178, hvor Udvalget ikke ønsker at bevilge 40,000 Kr. til Forberedelse af Gjenopførelsen af Christiansborg Slot og til Tilveiebringelse af en Rigsdagsbygning. Det ærede Udvalg og Thinget ligeledes maa jo dog vide, at naar denne Bevilling ikke gives, staar Ministeren under meget vanskelige Forhold. Det er hidtil ikke lykkedes at tilveiebringe Planer, som kunde vinde Bifald hos noget af Thingene. Man er efter den sidst afholdte Konkurrence bleven enig om, at man fornuftigvis maatte gaae over til at foreslaa en særlig Rigsdagsbygning og Slottet opført for sig, og jeg staar nu uden Midler til at gaa videre med Hensyn til dette meget vigtige Spørgsmaals Fremme. Det næste Spørgsmaal angaar Oprettelsen af en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Parkeston, hvortil der er stillet Forslag om et Beløb af 2 Millioner Kr. Den ærede Ordfører dvælede ikke nærmere ved det Spørgsmaal, og jeg skal heller ikke gjøre det, idet jeg ganske kan henholde mig til mine Bemærkninger derom ifjor, jeg troede, at man efter at man var kommen til en ny Kontrakt, som Udvalget bekjendt, med betydelige Nedsættelser, foreløbig vilde føle sig tilfreds med Ordningen af dette Forhold. Jeg skal med det Samme, jeg omtaler dette, nævne, at, naar den ærede Ordfører omtaler, at der ifjor særlig paa Esbjerguten skete en pludselig og umotiveret Forhøielse af Taxten for Forsendelse af Frugt og Havesager, er det dog en Feiltagelse. Det der skete, var, at vedkommende Dampskibsselskab paa sine almindelige Ruter forandrede en Taxt og gjorde det pludselig, hvilket jeg iøvrigt udtalte mig mod ved 1ste Behandling af Finantsloven; men for Esbjergkontrakten har den Slags Forhøielse en ganske overordentlig lille, næsten forsvindende Betydning. Ganske sikkert er det imidlertid, at Taxtforandringen skete ogsaa paa Esbjerguten, og forsaavidt kan man altsaa nok sige, at den vedkommer denne. Jeg tilloob mig dengang at udtale, at jeg havde søgt dette Forhold ordnet paa anden Maade, og det vil jeg vel ogsaa være i Stand til at gjøre. At den almindelige Taxt for Forsendelsen af Havesager vil kunne nedsættes Noget, tror jeg nok, men om det Samme er Tilfældet med Hensyn til al Slags Frugt, er et Spørgsmaal; i saa Henseende